

STUDENTEN WEEKBLAD

13^e Jaargang.
No. 21.

HOOFDREDACTEUR: J. E. A. DE VOGEL.
REDACTEUREN: C. TELLEGEN, NOTODININGRAT, A. DE JONGH,
W. F. A. ROËLL, E. HIJMANS, G. B. VAN DE WERFHORST.
VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: A. J. STARING.

Vrijdag
3 Maart '11.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. WALTERMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vòòr Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het stvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 17.

Inhoud.

Wetenschap en wijsheid.

Cursus Dr. Cramer, 20 Febr., door G. L.
Lichtinterferentie en haar toepassingen.
Ds. Bakker over Christendom en Socialisme.

Gedachten en gedichten.

Ik ken alleen . . . . , door C. K.
Haat, door C. K.

Delftsch Studenten-Corps.

Bekendmaking.
In memoriam J. Mension.

Delftsche Studenten-Bond.

Rede, uitgesproken door den heer J. G. de Voogt.
" " " " " L. J. de Ven.

Feuilleton.

De korte maar boeiende levenshistorie van wijlen „Everaard Rozenstengel”. (Vervolg.)

Ingezonden.

door J. W. Gunning J.Hz.
Rechtvaardiging, door E. Hijmans Jr.

Studiebelangen.

Kostenverdeling Centrale Commissie.

Boekbespreking.

Tweëlei maat.

Technische Hoogeschool.

Berichten en mededeelingen.

Correspondentie.

Agenda.

Wetenschap en Wijsheid.

Cursus Dr. Cramer, 20 Febr.

De Leer van Jezus, aangaande de industriele orde.

Werkgevers en werknemers staan tegenwoordig op vijandigen voet en toch hebben ten slotte beiden dezelfde belangen. Eigenlijk heerscht er een wederzijdsch wantrouwen, waarvoor de vorm naar vrede zoekt en de ethische geest naar gerechtigheid om dit wantrouwen op te heffen.

Ook in Jezus dagen waren er dergelijke moeilijkheden en kwam men daarmee tot hem: of Joden den Romeinschen Keizer schatting zouden betalen; de beide broeders om de erfenis huns vader te deelen, tempelbelasting te heffen of niet. Hij gaf echter slechts algemeene regels, drong niet in deze aardsche kwesties. Hij had een hooger doel met zijn komst op aarde, maar liet er des te duidelijker in uitkomen, dat zijne volgelingen in alles, ook in hun aardsche aangelegenheden, moesten toonen Christenen te zijn. De maatschappelijke wereld was voor Hem niet een geïsoleerde sfeer van maatschappelijk handelen, maar liggende binnen de horizon van geestelijke doeleinden. (Dit innemen in de maatschappelijke toestanden is juist de fout van vele hervormers, o.a. Luther, Augustinus, Savonarola, Huss, Wielyff, enz. geweest.)

Toch gaf hij a. h. w. 2 leeringen:

1e we moeten niet uit zijn op geldelijke voordeelen,
2e geen assese. We moeten ons niet onttrekken aan de wereld, maar ons maatschappelijke werk goed doen, daarbij toonende Christen te zijn.

Jezus wilde menschen, d. i. karakters vormen en daartoe werkt ook de industrie mee. (Peabodig zegt: industrie

kweekt Napoleon karakters.) Daarom moet de industrie zoo worden ingericht, dat er uit de menschen gehaald wordt, wat er in zit. Bederft de industrie karakters, dan deugt ze niet. In dit opzicht is de coöperatie goed, doch deze beweging is geheel buiten het socialisme om in Engeland ontstaan. Hierdoor heeft de arbeider geleerd voor de gemeenschap te leven, want indien enkele der leden te kort schieten in geduld en opoffering kan de onderneming niet gelukken.

Het sociale ideaal van Jezus is ook niets minder dan de broederschap der gansche menschheid.

Mattheus 15: 20 enz. Gelijkenis van de arbeiders in den wijngaard. Alles worden gelijkelijk betaald, ondanks het verschil in arbeidsduur. Jezus beloont niet de tijdsduur, maar de ijver en de kracht waarmede gewerkt is; niet het resultaat, maar het willen moet beslissen.

Mattheus 25: 14—29. Gelijkenis der talenten. Onze vermogens (geestelijke en lichamelijke beiden) hebben we slechts van God in bruikleen gekregen, om daarmee winst te behalen voor God. 't Komt aan op de trouw, op het willen doen van Gods wil.

Jezus heeft nooit gevraagd naar voordeel of succes, lette slechts op zegen. Hij hief het niveau van het aardsche op tot het bovenaardsche, hemelsche. En nu vraagt het Socialisme juist naar zulke, door het Christendom gevormde karakters om hun doel te bereiken. Niet hun leer, maar de leer der dienende, zelf-opofferende liefde, kan slechts die karakters kweken.

Het kruis van Christus is een ingaan geweest in onze ellende, tevens het kruis van onze verzoening met God. Maken we het Christendom tot een zedeleer, dan kunnen we slechte copie van Jezus worden, zeker nooit geen vrije kinderen van God. Christendom is meer dan zedeleer, is verzoeningsgodsdienst.

Hadden we alleen den eisch: „Wees volkomen gelijk uw Vader in den hemel volkomen is”, dan zouden we tot wanhoop geraken, maar we hebben ook Christus aan het kruis, zeggende: „Het is volbracht”. Het kruis spreekt van de last der zonden, maar ook van Hem, die voor al onze zonden heeft voldaan.

De Socialisten zijn in vele opzichten wegbereiders, zij hebben de Christenen wakker geschud en tot nadenken gebracht, hebben hen laten zien hoeveel zij tekort kwamen, n.l. dat zij wèl de verzoeningsleer, maar nièt de zedeleer aanvaardden.

En hoe weten wij nu, dat onze zonden vergeven zijn, dat het kruis der verzoening door God is aangenomen? Dat weten we door de lichamelijke opstanding van Christus. Daar zien we, dat de overwinning behaald is. Het Kruis krijgt dan ook alleen beteekenis voor ons door het licht der opstanding.

G. L.

(Slot volgt.)

Lichtinterferentie en haar toepassingen.

VERSLAG van de Lezing gehouden op 25 Februari voor de D.-S. Astronomische Vereeniging, door den Heer J. Weeder, Assistent aan de Sterrewacht te Leiden.

Licht is trilling van de aether; de aetherdeeltjes bewegen zich in vlakken loodrecht op de richting van voortplanting (lichtstraal); de trilling is dus transversaal.

De eenvoudigste trillingswijze is de enkelvoudige harmonische beweging, af te leiden uit de eenparige beweging van een punt langs een cirkelomtrek. Elke willekeurige trillingswijze van zekere periode kan tot stand komen door samenwerking van een onbepaald aantal enkelvoudige harmonische bewegingen, als die maar perioden hebben, die een geheel aantal malen begrepen zijn in de periode der samengestelde beweging.

Overal waar twee golven, afkomstig van dezelfde evenwichtsverstoring, langs verschillende wegen van voortplanting zich vereenigen en door hun samenwerking bijzondere verschijnselen te voorschijn roepen, spreekt men van interferentie.

Interferentie van lichtgolven zal plaats hebben, wanneer twee cohaerente lichtbundels elkaar doorkruisen. Lichtbundels zijn cohaerent wanneer er voor de aethergolven van dezelfde periode in beide bundels een zekere samenhang der trillingsfasen bestaat, nl. wanneer beide golfbewegingen gelijktijdig van hun middelpunt uitgaan. Om twee lichtbundels, die van eenzelfde lichtbron uitgaan, elkander te doen kruisen, zal in allen gevalle één van de twee van richting dienen te veranderen; dit nu kan verkregen worden door terugkaatsing, breking, of, zooals bij de proef van Young, door verstrooiing.

Door de interferentie zullen twee golvingen elkaar versterken of verzwakken; dit laatste kan zoo ver gaan, dat ze elkaar opheffen; bij de lichtgolven beteekent dit dus, dat ter plaatse van samentreffen duisternis heerscht (phaseverschil 180° , of een halve cirkelomtrek).

Op deze beginselen berust de proef van Young (1801). Door een spleet in een scherm valt het licht op een tweede scherm, waarin twee nauwe evenwijdige spleten op gelijke afstanden van de eerste spleet. Doordat de lichtstralen zich achter het tweede scherm verstrooien zal in de ruimte daar interferentie plaats grijpen; we krijgen op een opvangscherm afwisselend lichte en donkere strepen te zien. Uit de plaats dezer strepen, in verband met de afstanden tot de beide spleten, is de golflengte van het licht af te leiden; want daar, waar de afgelegde wegen voor de lichtbundels $\frac{1}{2}$, $1\frac{1}{2}$, $2\frac{1}{2}$ enz. golflengte verschillen, zal duisternis wezen.

Hetzelfde heeft men bij het objectief van een teleskoop, wanneer men deze op een ster richt. De cohaerente stralen, komende van een ster, doorkruisen elkaar in 't hoofdbrandvlak en interfereeren daar, wat tengevolge heeft dat om het centrale beeldpunt eenige donkere en lichte ringen gezien kunnen worden. Deze treden hinderend op, wanneer

men kleine afstanden wil meten (zooals de afstand der componenten van een dubbelster of de middellijn eener asteroïde.)

De onderlinge afstand der interferentiestrepen is, bij vastgestelde golflengte, alleen afhankelijk van den hoek, waaronder de beide bundels elkaar doorkruisen.

Invloed der middenstoffen, welke de cohaerente stralenbundels doorloopen. Voor verschillende stoffen is de voortplantingsnelheid van het licht, en dus ook de golflengte, verschillend. Gaan de beide bundels over dezelfde lengte door de een of andere doorzichtige stof, dan zal dit geen invloed hebben op het phaseverschil ter plaatse van samentreffing, komt er echter ook maar een uiterst klein verschil in de aard of dichtheid dier middenstoffen voor de beide bundels, of eenig verschil in de dikten der lagen door beide doorloopen, dan verandert daardoor ook het phaseverschil in elk punt van doorkruising. De lichte en donkere interferentiestrepen zijn dan met behoud van hun onderlinge afstand naar andere plaatsen verlopen.

Interferometer van Michalson. Bij dit toestel, dat dient om golflengten van licht te meten, wordt een lichtbundel door een glasplaat gedeeltelijk gebroken, gedeeltelijk teruggekaatsd; door een herhaalde terugkaatsing komen beide bundels in een kijker samen, en interfereeren daar.

Door nu op de weg van een der bundels een zeepvlies te zetten, is, uit de verandering der interferentiestrepen, de dikte daarvan te bepalen. Michalson bepaalde deze op $\frac{1}{200}$ van de gemiddelde golflengte van het licht in water, dus 0,002 micron.

De interferentie heeft verder toepassing gevonden ter bepaling van uitzettings- en elasticiteitscoëfficiënten en gravitatie contante; in de nauwkeurigheidstechniek voor vervaardiging van volmaakt platte vlakjes, en schroeven voor linieermachines (voor 't vervaardigen der optische tralies.) Prof. Lippmann baseert er zijn kleurenphotographie op.

Merkwaardig is nog de lichtanalyse van Michalson. Deze berust op 't feit dat hoe grooter het wegverschil van de beide bundels is, hoe onduidelijker de interferentiestrepen worden, wanneer men niet volmaakt éénkleurig licht gebruikt. In een diagram zetten we nu af op de horizontale as de wegverschillen en op de verticale de zichtbaarheidsgraden. Uit de zoo verkregen kromme is met behulp van een toestel (harmonische analysator) de samenstelling van het licht te bepalen (uit de door de analysator opgeteekende intersiteitskromme.) Op deze wijze is 't mogelijk lichtgolven te scheiden, wier trillingstijden zich verhouden als 120.000 tot 120.001.

Feuilleton.

De korte maar boeiende levenshistorie van wijlen „Everaard Rozenstengel”.

(Vervolg).

Niettegenstaande 't groot aantal mensen, dat er in dwarrelende rusteloosheid langs 't perron schuifelde naar de puffende trein, die in z'n dolle vaart plotseling gestremd, stilhield te midden van druk gerij, geklapper van openslaande portieren en gesnap van in- en uitstappende reizigers, vergaarde zich weldra om 't slachtoffer van al te roekeloze ontboezemingen van z'n ex-jeugd-vriend een schare mensen. Dikke meneren met lere city-bags en uitgezakte tassen, warme bolwangige gezichten, pafferige gang, puilbuikjes, briljante kettingen, hoge hoeden en vuile dopjes, magere juffes met schoothondjes en mande-koffertjes, Commis-voyageurs met likpunterige snorretjes, al te gaar verdrong 't zich in drukke bedrijvigheid om dat slappe wezenloze ding, dat roerloos manmens, dat er in nare bleekheid lag te glariën in dode onmacht, op die vuile vieze vunze grond. En bewegeloos bleef het ondanks 't onbeleefd-rumoezig gesmoezel en gesnap van de omstanders, die er zich in droeve bewondering voor zo iets moois om vergaapten.

Een snottjongen met een gekreukt zomerpakje, licht-grijs deukhoedje en nikkel wandelstaafje stond er te kweilen van verlangen naar die mooie sokjes, die daar in jammerlike netheid om de 2 stokkerige ekstremiteiten van die bleke patser opglansden. Een grove provinciaal gaf 't mooie prul daar op de grond een schop om te zien of d'er nog leven in zat. Een dikke juffer met een onmisbaar antiek karbiesje en een dito vergroende paraplu sloeg voor zover genoemde attributen dit

toelieten haar dikke handjes ineen en met 't hoofd naar achter, een aantal kinnen te voorschijn roepend om van te water-tanden, kon ze haar ietwat-geflatterde emotie's niet langer bedwingen en sprak met aanmechtige stem „God allemachies nog toe, wat een moie doie”. En zo meer opmerkingen, waartussendoor, lijk arabesken schelle gillettjes van zenuwpeesjes, en hoogstemmig geroep van krantejongens „Pak 'm mee, vijf cent, prachtnummer”.

De Stationchef had van de drukte gebruik weten te maken, om zich met een beschäftigt ambtenaars-tronie haastig uit de voeten te maken, Eefje latend voor wat hij was. En de persoon in kwestie lag daar als een waardeloos vod, dat er nog leefde alleen in zichzelf, niets van al die drukte om hem heen merkende, in een dronkemans-droom . . . geworpen in 't gevang, geketend in machteloze onmacht, uitgestrekt op 't harde steen. En hij zag twee woeste, groene honde-ogen voor zich opflitsend uit ruigbehaard gezicht, en daaronder 't grote lijf van Harebos. En daaromheen een file van R'se vrienden, die met honende wellust zich vergastten in z'n verpletterde korrektheid van weleer. En dan weer verdrongen zich walgelijke hersenschimmen in z'n arm hoofd, vizioenen van temerige slijmerig-lelike Emilietjes, die in driftige rondedans om hem heen hipten, een hartstochtelike vertoning . . . bah . . . om wee van te worden.

Een fikse greep onder z'n armen bracht hem weer tot de koude werkelijkheid met al z'n vale ellende terug. Maar 't drong nog niet tot hem door. Hij voelde zich slechts gesteund op een sterke arm, hij zag slechts een moie jongeman met rijkberingde hand, hem voortslepend, riekend naar sterke odeurtjes, die hem even deden herinneren aan Klaartje. Tot langzamerhand z'n ogen zich meer openden en hij in doezelige bewustheid een schare mensen zag; dikwangerige vlezige gezichten, die hem aangapten en kavelden in onverstaanbaar gebrabbel. En hij kneep weer de ogen dicht, struikelend en weer steunend, slap, ellendig als een zat lijk.

Op 't interferentie verschijnsel in 't hoofdbrandvlak van 't objectief eens kijkers heeft Michalson een methode gebaseerd ter bepaling van kleine afstanden en diameters van hemelobjecten. Daartoe moet voor 't objectief een scherm met 2 evenwijdige, breede spleten geplaatst worden, zoodat de lichtstralen in twee bundels binnenvallen. Bij 't waarnemen van een dubbelster b.v. bepaalt men die afstand der spleten, waarbij de lichte strepen van de eene ster juist vallen tusschen die der andere. Daaruit is dan de afstand der beide componenten te berekenen.

Dezelfde methode kan toegepast worden bij 't meten van middellijnen van asteroiden of satellieten, en geeft zeer bevredigende uitkomsten.

Ds. Bakker over Christendom en Socialisme.

Op de in Dec. 1910 gehouden leden-vergadering werd besloten dat de Soc. Dem. Studentclub Ds. Bakker zou uitnodigen voor een spreekbeurt te Delft over het in den titel genoemde onderwerp, en dan tevens Ds. Cramer zou uitnodigen tot debat.

Hiermee overeenkomstig deelt het bestuur mee dat op *Donderdag 10 Maart* Ds. Bakker zal spreken *over Christendom en Socialisme* 's avonds te 8 uur i. h. Geb. d. Loge *Choorstr. 16a*.

Ds. Cramer, door het bestuur uitgenoodigd, deelde mee dat hij *niet zou komen*.

Deze vergadering zal toegankelijk zijn voor *alle ingeschrevenen der T. H.*
HET BESTUUR.

Gedachten en Gedichten.

Ik ken alleen . . . .

Ik ken alleen de wreedheid van emotielooze tijden,
wanneer mijn ziel in passieloos gewaad gestoken zit,
als daar geen vreugde is mij arme te verblijden,
wen ook geen leed mij naakt en ik de godheid bid

mijn ziel te heffen voor een wijl' uit die egaalheid,
mij te doen leven, dronken drinken aan het leed,
èn het geluk, die zegeningen van de godheid,
die mij verliet voor tijd, in armoë mij vertwijflen deed.

C. K.

Ik wil de geduldige lezer tans niet lastig vallen met verdere detaillering van een wegstrompelende Rozenstengel aan de arm van een mooi goud-beringde meneer. Hoe ze 't station uitkwamen, hoe ze na een aantal grotere en kleinere straten te zijn doorkruisd tenslotte stilhielden voor een min-of-meer 3e rangs kafeetje, waar een uiterst beleefde portier met een uiterst mooi blauwe jas met goude knopen hen op uiterst welvoegelijke wijze ontving, ontdeed van bagage en binnenleidde in een rokerig klein gelachzaaltje waar niemand was gezeten; alleen beademd door een dikke kelnerin die achter een buffetje op donkere achtergrond stond geleund op twee dikke gekruiste worstarmen, lezend in de een of andere interessante roman; hoe Everaard in halfgare moeheid neerviel op een stoel voor een begaasd raam uitzijende op een druk maar smoezelig straatje, en hoe de andere meneer tegenover hem plaats nam . . . niets van dat alles wil ik u in finesses voorleggen, want het had z'n natuurlijke loop zonder verdere merkwaardige evenementen. Om kort te gaan, na verloop van enige uren, waarin de stoffelijke mens 't nodige ter relevering had verwerkt, zag men genoemde twee heren in uiterst vrolijke stemming, met blozende konen en glanzende zwemoogjes hun glazen ledigen en aanstalte maken om af te rekenen.

Ze waren tans in zeer joviale stemming gekomen, deden als twee boezemvrienden en waren dan ook overeengekomen elkaar niet meer te verlaten voor 's werelds loop een onoverkomelijke ommekeer mocht brengen. 't Sprak van zelf dat Eefje 't verteerde zou betalen, gedachtig aan de vriendzame bijstand die Armand hem had verleend, toen z'n zwak lichaam de grote emotie aan 't station, die daarin bestond zoals hij vertelde, dat z'n geliefde om gezondheidsredenen met een voorgaanden trein naar de Riviera was vertrokken, niet meer konnende weerstaan was ineengezakt.

Hij voelde zich nu weer zo fris als een hoentje, instaat om veel groter emotie's te tarten, instaat om een Harebos met 100 Duitse-standen te vernietigen, instaat om heel de Rinkel-

Haat.

Ik spuw mijn haat je botte koppen in,
Vervloekte dieren, want er is geen geest
In 't samenstel van je verrotte lijven.

Ik doe mijn haatgif in je oogen loopen,
Want die verraden mij je inne laagheid.
De rest van 't zijn is nog al dragelijk.

Je zult wel vinden dat ik vreemd ben, wonderlijk,
Met het nerveuse gloeien van mijn oogen
Mijn bleek gelaat en wat gebogen houding,

Waarin alléén de smart om U is uitgezegd. C. K.

Delftsch Studenten-Corps.

Bekendmaking.

De Senaat van het Delftsch Studenten-Corps verzoekt aan tweedejaars of groepen van tweedejaars, die bepaalde jaargenooten bijzonder geschikt achten om één der functies in de Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak voor 1912 te bekleeden, voor den 9en Maart a.s., in onderteekend schrijven deze personen aan den Senaat te willen opgeven, opdat de Senaat, bij de candidaatstelling voor deze Commissie, met die wenschen rekening kan houden.

Namens den Senaat,
J. C. M. WIJSMAN, Secretaris.

IN MEMORIAM J. MENSION.

Mochten wij nog kort geleden het 45-jarig jubileum van onzen boekhouder, den Heer J. Mension, herdenken, wij hadden niet gedacht, dat de treurmare van zijn overlijden ons zoo spoedig zou overvallen.

Op zijn verzoek verleende het Bestuur hem met ingang van 1 Februari 1911 een eervol ontslag uit zijne steeds met zooveel nauwgezetheid vervulde betrekking; zeer te betreuren is het dat hij slechts zeer kort van zijne welverdiende rust heeft kunnen genieten.

Laten wij zijne nagedachtenis steeds in eere houden.

Dinkelse „rotzo” aan z'n fijne bottines te lappen zonder scham voor z'n korrekte gentleman-gang op die dunne zooltjes van zacht kalfsleer.

„Kracht is tans in mij. Ai wat is 't leven schoon in z'n opbloeiende rijpheid. Zoals de pappel in de lente „juicht in zachte kleurentinteling. De knoppen zwellen „aan en springen open, en zie 't jonge leven neemt „een aanvang. De kracht, die 't schone van natuur doet „groeien in z'n rijpe groenheid komt te voorschijn, toont „zich in de scherpe lentewind. Maar 't staat de kou, 't „groeit er seffens aan en wordt tot volle bloei in rijke „pracht de takjes sierend! . . . . . O . . . Fine, schone maagd, „bloeiende bloem, in alle volheid ontloken, kom van achter „uw donkere schuilplaats tot ons opdat ik u kan geven „van m'n luttele gaven, die hoe prozaïes ook, u zullen „verblijden in uw armzalig bestaan. Ach, ik mag dat wel „zeggen, want realiteit doet ons komen tot de ware „verhoudingen, doet ons mijden alle valselyk gedoe dat „er in de wereld om ons kriebeld aan de voeten van de „rechtschapen mens, als iets pieterigs, kleins, minder- „waardig nietigs.

„Kom hier tans, . . . Fine 'k wil alles u betalen en „geven een ruime fooi om fijner bloeze van te kopen, dan „tans uw slanke leest omsluit. Dat roze staat u niet, „lichtblauw zal meer u lijken, terwijl een kanten halsje „'t al zal maken tot iets subtiels, ragfijn gazig in z'n „donze lichtheid”.

Zo sprak Everaard, tersluiks een ouwelveogelik hikje verbergend, en als Fine naderbij kwam drukte hij haar met een handdruk, die van welgemeende tederheid sprak een rijkelijke beloning in de mollige palm.

(Wordt vervolgd).

Delftsche Studenten-Bond.

Bestuursoverdracht.

REDE

UITGESPROKEN DOOR DEN PRESIDENT
den Heer J. G. DE VOOGT,

op Dinsdag 28 Februari 1911.

Mijne heeren, Leden van den D. S. B.

Het is heden de laatste maal, dat ik vanachter deze tafel, eenige woorden tot U spreken zal. Ik verheug mij over de groote opkomst der leden, op deze vergadering daaruit de conclusie trekkend, dat het niet alleen voortspuit uit de macht der gewoonte om bij officieele plechtigheden tegenwoordig te zijn, maar ook om hier aanwezig te zijn en als 't ware daardoor, een bewijs te geven van Uw vertrouwen in het nieuwe Bestuur en als een stilzwijgende toezegging van Uwe steun in dit nu aangebroken nieuwe Bestuursjaar.

Aan het einde van onzen tijd gekomen, gedurende, welke wij de leiding op ons namen, denken we onwillekeurig terug aan den dag waarop we gereed stonden de Bestuursfunctiën te aanvaarden. En in gedachten laten we het geheele jaar nog eens voorbij trekken, een jaar begonnen met moeilijkheden en tegenspoed, maar ook een jaar dat ons veel schoons, vele overwinningen bracht, dat ons veel geleerd heeft en nu door al het daar in ondervondene tot één der schoonste uit onze studententijd zal behooren.

Vol moed aanvaardde het Bestuur hare taak doch: „Zwar war es leicht und doch war das Leichte schwer.” Reeds in den aanvang hadden we met veel tegenspoed te kampen. Veel hebben we te danken aan het toen heengaan Bestuur, dat ons haar raad en steun schonk. Dankbaar wil ik hen hier gedenken, voor de wijze waarop zij ons terzijde stonden.

Alleen een snel en doortastend handelen, maakte het mogelijk te overwinnen. Zeer tot ons genoegen konden we reeds na korten tijd onze leden een nieuwe kroeg aanbieden.

Overtrof deze wel is waar onze verwachtingen niet, na hetgeen we doormaakt hadden, zonder sociëteit was het een ware uitkomst.

Roept U dien tijd in Uwe herinnering weer te voorschijn denkt U nog eens dien tijd in, en dankbaar zult ge gestemd zijn over hetgeen Ge nu bezit; voor hetgeen Gij voor hebt op zoovelen anderen, die in onzen studentenmaatschappij rondtollen, niet aangesloten bij een vereeniging, menschen, die later nooit zullen weten te spreken over hunne studententijd.

De nieuwe cursus leerde, dat onder de nieuw aangekomenen de meerderheid anders dacht; een aantal jongeren onze vereeniging binnengetroden en met vreugde ontvangen in ons midden, vormt reeds nu een belangrijke factor van ons bestaan. Vol vreugde zien we ons niet teleurgesteld in de verwachtingen van hen gekoesterd, en met het volste vertrouwen zien we, dat de latere kern onzer vereeniging bij hen in goede handen is.

Het goede en het kwade tegen elkaar opwegend, zien we de balans doorslaan naar de zijde van het goede. Hetgeen zoo dikwijls wensch was, is werkelijkheid geworden. Zeer zeker is onze D. S. B. in „groei en bloei” toegenomen en hebben we allen reden tot tevredenheid. Al is het ledenaantal niet zoo groot als wel eer in onzen almanak prijkte, de band onder de leden is veel hechter als toen en vol vreugde kan ik constateeren; dat we nu een vereeniging bezitten, klein in ledenaantal, maar allen aan elkaar bekend en gehecht, waaraan we meer hebben dan een groot aantal leden waarvan het meerendeel elkander ternauwernood kende.

Hetgeen de D. S. B. nu is in vergelijking met vorige jaren is het resultaat van hetgeen Gij allen er voor gedaan hebt. Uw steun hebt Gij hem niet onthouden, thans schenkt zij U terug, wat Gij hem gegeven hebt. Hier werden de woorden van onzen oud praeses bewaarheid „Wat Gij voor den D. S. B. zijt, dat is de D. S. B. voor U.”

Gaat voort op den ingeslagen weg, hij voert U tot een goed einde!

Houdt U overtuigd, dat het voor Ons Bestuursleden, steeds een prikkel is geweest, meer en steeds meer voor den D. S. B. te doen. Het krachtige opgewekte leven in de vereeniging had op de daden van het Bestuur zeer veel

invloed, veel meer als ooit tot stand had kunnen komen, door een persoonlijke prikkeling tot volharding.

Buiten het Bestuur staande heeft men niet zoo zeer de gelegenheid een juist blik te slaan, op de toestanden. Maar wanneer men als Bestuurslid dieper in de zaken doordringt, wanneer men beter het leven van de vereeniging beschouwt, dan ziet men eerst recht welke positie de D. S. B. op het oogenblik inneemt, zoowel naar buiten als naar binnen, tegenover hare leden. En daarom zou ik gaarne voor U allen wenschen, dat Gij eens een plaats in ons Bestuur mocht bezetten. Gij zoudt de vereeniging dan veel hooger achten als Gij mogelijk thans doet; Ge zoudt beter beseffen wat ze voor U is en wat ze U wel geeft boven anderen. Eerst dan, na werken en opoffering voor hem, zult Gij hem kunnen beoordeelen en -- waardeeren. Beoordeelen, want tot m'n spijt hoor ik sommigen wel eens oordeel vellen over den D. S. B. zonder dat ze in 't minst beseffen, wat ze eigenlijk zeggen, of in hoeverre hunne beweringen juist zijn. Gelukkig zijn dat slechts enkelen.

De ondervereenigingen hebben ook reden tot tevredenheid. Het weer herleefde Muziekgezelschap gaf reeds blijken van goede vooruitgang. Mocht de Tooneelvereeniging er toe overgaan zich als ondervereeniging te vormen, trotsch zullen wij er op zijn haar een plaats tusschen de anderen in te ruimen.

Jammer is het dat op de in 't einde van 1910 uitgeschreven prijsvraag zoo weinig inzendingen ons bereikte. Het enthousiasme waarmede het voorstel op de vergadering aangenomen werd had beter verwachtingen gewekt.

Hoewel dus in vele opzichten reden tot tevredenheid, mogen we toch niet stil blijven staan. Veel kan er nog gedaan worden. Nog steeds hebben we Uw steun noodig. Blijft die schenken aan het nieuwe Bestuur zoo iets als Gij die ons geschonken hebt.

Mede Bestuursleden.

In intiemer kring heb ik reeds afscheid van U genomen. Uit den aard der zaak is het hier op dit oogenblik niet de juiste plaats nog eens na te gaan wat in het afgelopen Bestuursjaar samen door ons verricht is.

Wel past het mij U, hier in tegenwoordigheid van allen een woord van dank te brengen voor de aangename wijze waarop Gij mij steeds terzijde hebt gestaan.

Het is een moeilijke tijd voor U geweest, doch tevens de schoonste uit geheel Uw studententijd.

Met eenige aarzeling namen we onze taak op; voor mij als president, met de leiding belast, was het niet te verwonderen; ik was U nog zoo weinig bekend dat ik wel eens vreesde voor onze samenwerking.

De tijd heeft echter anders geleerd, en duidelijk doen uitkomen, dat met een zelfde doel voor oogen, krachtig strevend naar eenzelfde ideaal, ook menschen weinig aan elkander bekend, nader tot een brengt.

Afscheid van U nemend spreek ik de hoop uit, dat deze samenwerking voor het heil onzer vereeniging dit gevolg met zich zal dragen, dat het een blijvende band heeft gevormd van wederzijdsche vriendschap en achting.

Mijne heeren, Nieuwe Bestuursleden.

Eenigen tijd heeft het gekost eer Gij U tot een Bestuur gevormd had. Moeilijk toch blijft het steeds vijf personen te vinden, die te samen aan het hoofd eener vereeniging moeten staan. Het lijkt mij onmogelijk en ook niet direct noodig, dat de grootst mogelijke harmonie tusschen U bestaat. Eenige wrijving onderling kan geen kwaad. In dit Bestuur geloof ik wel een groote harmonie te kunnen constateeren, echter zijn er voldoende verschillende elementen in vertegenwoordigd om het juiste evenwicht te houden.

Hoe het zij, vol vertrouwen op U geven we U gaarne de leiding over. Het is noodig, dat weer eens jonge en frissche krachten de oudere vervangen. Mocht er iets zijn, dat Gij niet alleen aandurft, we zullen ons zeer vereerd gevoelen als Gij om raad of steun bij ons aanklopt.

Ik wensch U allen geluk met Uwe benoeming; toont het in U gestelde vertrouwen waardig te zijn en stel ons niet te leur in onze stoutste verwachtingen.

Hiermede, Mijne heeren, leg ik mijn Presidentshamer in handen van mijn opvolger den heer de Ven en noodig hem uit het nieuwe Bestuur te installeren.

(Zie verder Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 3 MAART 1911. No. 21.

Bestuursoverdracht.

REDE

UITGESPROKEN DOOR DEN NIEUWBEHOEMDEN PRESIDENT
den Heer L. J. DE VEN.

Mijne heeren, oud-bestuursleden van den
Delftschen Studentenbond.

Aangenaam is het mij te kunnen constateeren, dat Gij, zooals de stand van zaken thans is, met groote voldoening kunt terugzien op de bestuursperiode, die achter U ligt.

Aan het bewind gekomen op een tijdstip, waarop de meeste leden uit studieoverwegingen ervoor terug zouden schrikken eene bestuursfunctie te aanvaarden hebt Gij in de meeste maanden vrijwel al Uw vrijen tijd aan de belangen van den D. S. B. opgeofferd en dan nog wel in hoofdzaak aan een arbeid die in casu verre van aangenaam mocht heeten, namelijk het zoeken naar een nieuw sociëteitslokaal.

Laat ik verder niet op deze lijdensgeschiedenis terugkomen, doch eindigen met U ons aller dank over te brengen voor de wijze waarop het U gelukt is onder dikwijls zeer moeilijke omstandigheden den naam onzer vereeniging hoog te houden.

Mijne heeren Medebestuursleden.

Zeer zeker mag het geene overbodigheid genoemd worden, dat de voorzitter van het bestuur een enkel woord tot zijne medebestuurders spreekt, om hun te kunnen zeggen, wat hij van hen meent te kunnen verwachten.

Bij verschillende gelegenheden Gnirrep is 't mij gebleken, dat je een juist oordeel hebt over de aangelegenheden van onze vereeniging en je bij 't vormen daarvan niet op verkeerde wijze door buitenstaanders laat beïnvloeden.

Dit maakt 't mij des te meer aangenaam je als secretaris aan mijne zijde te zien, daar ik in moeilijke gevallen een goeden steun van je zal ondervinden bij 't bepalen van de richting, waarin de zaken geleid moeten worden; Amons dat je de functie van penningmeester zonder aarzelen hebt aanvaard, is zeker voor een deel te danken aan de overweging, dat die functie gelukkig tegenwoordig niet meer de zwaarste is, zooals een paar jaar lang 't geval is geweest. Daarmede is ze echter nog volstrekt geen sinecure geworden. We hopen zelfs, dat er dit jaar eene verandering zal plaats grijpen, die een zeer goed inzicht in den toestand der financiën zal vereischen.

De functie van vice-president — kroegcommissaris Stubbe, zal je voorloopig niet de handen vol werk geven, hoewel aan den huidigen toestand nog veel te verbeteren valt.

Als bestuurslid in algemeenen zin, hoop ik echter dat je organisatie-zin, die al reeds de tournée der tooneelvereeniging ten gevolge had, nog tot menige krachtige bondsuiting den stoot zal geven.

Gedurende den korten tijd, de Booi dat we elkaar hebben leeren kennen is 't mij gebleken, dat, — al moge je ervaring van het Studentenleven nog gering zijn, — je een juist inzicht in den huidigen toestand van onze kleine maatschappij bezit, en eene voldoende mate van menschenkennis om als bestuursafgevaardigde in de Propaganda-commissie de werving van nieuwe leden op succesvolle wijze te leiden.

Resumeerende, durf ik te zeggen overtuigd te zijn, dat onze samenwerking een uitstekende zal zijn.

Aan de zoo noodige wrijving van gedachten zal het echter zeker niet ontbreken, hoewel onze opvattingen niet zoodanig uiteenloopen, dat dit tot botsingen aanleiding zou kunnen geven.

Hiermede mijne heeren, installeer ik U als bestuursleden van den Delftschen Studentenbond.

Mijne heeren, leden van den D. S. B.

Der traditie getrouw wil ik enkele punten omtrent de plannen van het nieuwe bestuur mededeelen, zonder daarbij nochtans in bijzonderheden te kunnen afdalen.

Onze voornaamste zorg zal eerstens zijn te trachten een kroeglokaliteit te vinden, die in alle opzichten onzer waar-

dig zal zijn, en ik kan thans wel mededeelen, dat er op 't oogenblik gegronde hoop bestaat, dat die pogingen met succes bekroond zullen worden. Mocht dit onverhoopt niet het geval worden, dan zal naar een verbetering van den thans bestaanden toestand gestreefd worden.

De wijze van Diësviering, zooals die in de laatste jaren geschiedt, heeft niet onverdeeld onze instemming.

Er zal onderzocht worden op welke wijze hierin verandering is te brengen. Ook zullen we zooveel mogelijk eene nauwere aansluiting trachten te bewerken met de zustervereeningen. Hiertoe is de kans op 't oogenblik weer vrij gunstig, daar kortelings een paar dergelijke vereeningen zijn opgericht.

Tenslotte zullen we zoo krachtig mogelijk de actie van het vorige bestuur voortzetten, aangaande het geven van meerdere publiciteit aan de gebeurtenissen in den D. S. B.

Laat ik eindigen, mijne heeren, met den wensch dat het ons gegeven moge zijn, aan het eind van onze bestuursperiode te constateeren, dat 't ons gelukt is, om op de grondslagen door vorige besturen gelegd, den D. S. B. weer geheel in zijne normalen toestand terug te brengen, in ieder geval dat onze werkzaamheid moge strekken tot meerderen bloei van den Delftschen Studentenbond.

Ingezonden.

Geachte Redactie!

Mag ik langs dezen weg even het volgende onder den aandacht van de lezers van het „Vervolg op den Open Brief” door E. Hijmans Jr. brengen?

Onder punt 2 heeft de heer E. H., naar aanleiding van de kwestie introductie-Mej. Van der Vlies, afgaande op een gerucht, (hijzelf heeft immers niet persoonlijk het voorstel aan Ds. Cramer gedaan) eenige dingen gezegd en gevolgtrekkingen gemaakt die op zijn minst genomen onjuist zijn en die daarom bovendien voor de beide personen in kwestie, nl. Mej. Van der Vlies en Ds. Cramer minder plezierig waren. Van persoonlijke onaangenaamheden tusschen beiden is immers heel geen sprake. Beiden hebben dan ook met verwondering kennis genomen van hetgeen hen in het bewuste stuk toegeschreven werd. En Mej. Van der Vlies richtte zich terstond tot Ds. Cramer om nadere inlichtingen. Ik citeer uit haar brief: „U weet zoo goed als ik, dat tusschen U en mij van persoonlijke onaangenaamheden nooit sprake is geweest” en verder verzoekt zij Ds. Cramer om nadere uitleg en ingeval een misverstand in het spel is, dat op de vergadering mede te deelen, hetgeen Ds. Cramer volgaarne gedaan heeft. Immers ook hij heeft nooit persoonlijke onaangenaamheden met Mej. Van der Vlies gehad. Slechts eenmaal kwam hij met haar in aanraking, toen zij vroeg om een damescursus van Ds. Cramer te mogen bijwonen, hetgeen haar natuurlijk werd toegestaan.

Wel heeft Ds. Cramer er zich tegen verklaard dat Mej. Van der Vlies zou geïntroduceerd worden met het bepaalde doel over de aangevochten punten een debat met hem te houden, omdat (en hierbij stelde Ds. Cramer zich geheel op het standpunt van hun die den cursus organiseerden) dit niet de bedoeling van deze samenkomsten is. Het is toch een cursus, waarin een bepaald onderwerp behandeld wordt, en bovendien een cursus voor studenten, aan wien dus allereerst den beschikbaren tijd voor gedachtenwisseling toekomt en niet aan geïntroduceerde niet-studenten. Tenslotte berust de verantwoordelijkheid voor het al of niet introduceeren van niet-studenten bij bestuurders der N. C. S. V. en niet bij Ds. Cramer. De heer E. H. constateert dus aangaande Ds. Cramer een feit, dat op zijn minst genomen onjuist is, hetgeen jammer is.

Het is dan ook te betreuren dat E. H. sindsdien de cursussamenkomsten vermeden heeft, anders had hij op de laatste samenkomst *in extenso* de meening van Ds. Cramer over de brochure Ds. Bakker kunnen vernemen, en had hij tevens kunnen bemerken, dat hij zich ook nog weer eens in het laatste gedeelte van zijn vervolg-brief, om geen andere kam te gebruiken, wel eenigszins vergaloppeerd heeft.

U, Redactie, dankzeggend voor de ruimte,

J. W. GUNNING J. Hz.

Rechtvaardiging.

1e. Ik betuig hierbij mijn leedwezen aan Ds. Cramer en Mej. v. d. Vlies voor de voor hen onaangename en blijkbaar onjuiste passage in mijn „vervolg op den open brief“.

2e. Ik kom met beslistheid op tegen de insinuatie van den Heer Gunning als zou ik daar afgegaan zijn op een gerucht. De gewraakte zinsnede berustte op een gesprek met den Heer U. Ph. Lely bestuurslid der N. C. S. V. te Delft en organisator van den cursus Cramer. Blijkbaar is in dat gesprek een misverstand ontstaan, waarvan nu niet meer te controleeren is door wiens schuld.

3e. Het niet bestaan van onaangenaamheden tusschen Ds. Cramer en Mej. v. d. Vlies is echter voor de zaak van ondergeschikt belang. Er blijft bestaan het feit dat Ds. Cramer er zich tegen verklaarde dat iemand die beter het christen socialistisch standpunt zou kunnen verdedigen dan een student die niet geloofde, op den cursus geïntroduceerd werd.

4e. Wat de heer Gunning nu ter verdediging hiervan aanvoert is ten eerste formeel onjuist. Bij den opzet van den cursus werd uitdrukkelijk vermeld dat deze ook open stond voor niet-studenten en daarnaast dat er gelegenheid tot gedachtenwisseling zou zijn. Het is dus logisch dat die gedachtenwisseling kon plaats hebben met alle aanwezigen dus ook met de buitenstaanders.

In de praktijk bleek het bestuur der N. C. S. V. het hier ook mee eens te zijn daar aan de Heer Sickenga (niet-student) van buitenaf geïntroduceerd uitvoerig aan het debat deelnam.

Bovendien bleek in de praktijk ook duidelijk genoeg dat aan de behandeling van het onderwerp door debat zeker niets in den weg werd gelegd.

5e. Tenslotte des Heeren Gunnings verzuchting over mijn niet bezoeken van den laatsten cursusavond.

De Heer Gunning heeft verkeerd gecursiveerd het „in extenso“ is van minder belang, het laatste samenkomen doet het hem.

Indien Ds. Cramer, in antwoord op het in mijn „aanhangsel“ aan de boekbespreking gedane beleefde verzoek om zijn meening te zeggen over Bakkers brochure, mij even persoonlijk had meegedeeld dat hij geen tijd of lust had voor S. W.-polemie, echter op den cursus aan mijn verzoek zou voldoen, zou de „open brief“ nooit geschreven zijn.

Indien nu nadat hardnekkig stilzwijgen het „vervolg op den open brief“ had uitgelokt, Ds. Cramer op een cursusavond, waar hij kon weten dat ik niet aanwezig zou zijn eindelijk de brochure behandelt zonder dat het vooraf bekend was dat dit zou gebeuren komt mij de conclusie dat ik mij „vergalloopeerd“ heb mij niet zeer waarschijnlijk voor en is het goed dat de Heer Gunning „geen anderen term gebruikt“ heeft.

E. HIJMANS JR.

Studiebelangen.

Kostenverdeeling Centrale Commissie.

Door de late opgave der juiste ledentallen kon pas nu tot het bepalen der bedragen overgegaan worden welke de vereenigingen volgens besluit der Besturenvergadering van November verschuldigd zijn.

Verdeeld moesten de volgende uitgaven:

15 Oct. Circulaires en regelingen Nieuw Ingeschr.	f 10,85
18 Oct. Enveloppen en verzending	„ 5,25
10 Nov. Overdrukjes Leesgezelschappen	„ 0,50
	f 16,60
Waarvan v/d Handleidingen Vereeniging $\frac{1}{7}$ =	„ 2,37
Waarvan voor de Vakvereenigingen . . . $\frac{1}{7}$ =	f 14,23
12 Oct. Overdrukjes Open brief (bibliotheek) . . .	„ 0,60
15 Oct. Gewijzigde Regelingen	„ 10,40
Huishoudelijk Voorschot	„ 25,—
	f 50,23
Waarvan voor Practische Studie. . . . . $\frac{315}{933}$ =	f 17,10
„ „ Leeghwater . . . . . $\frac{207}{933}$ =	„ 11,14
„ „ het Technologisch Gez. . . . . $\frac{153}{933}$ =	„ 9,85
„ „ de Electrotechn. Ver. . . . . $\frac{128}{933}$ =	„ 6,85
„ „ de Mijnbouw. Ver. . . . . $\frac{57}{933}$ =	„ 3,05
„ „ het Scheepsbouw. Gez. . . . . $\frac{43}{933}$ =	„ 2,30

Boekbespreking.

TWEEËRLEI MAAT. (Kritische beschouwingen, naar aanleiding van het nieuw voorgestelde artikel 248bis wetboek van strafrecht in het den 16 Sept. 1910 gewijzigde wetsontwerp tot bestrijding van zedeloosheid, door Jhr. Mr. J. A. Schorer.

Een brochure, die een enkel artikel van het nu in behandeling zijnde wetsvoorstel bespreekt.

De schrijver heeft er mee getracht om behalve het onrechtvaardige, dat hij in het voorgestelde wetsartikel vindt, onder het oog te brengen, ook nog een humaner oordeel over de uranisten bij het publiek ingang te doen vinden.

Zich beroepende op uitspraken van erkende en bekende psychiaters en sexologen, bewijst hij dat een uranist in alle opzichten even hoog kan staan als een heterosexueele.

Men leze het boekje en oordeele zelf.

Een exemplaar ligt ter lezing op de S. P.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken, dd. 28 Februari 1911, No. 1121/1, Afdeling H. M. O. is met ingang van 1 Maart 1911 aan M. Grooters, op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de anorganische en physische scheikunde aan de Technische Hoogeschool, te Delft.

—o—

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken, dd. 28 Februari 1911, No. 1121/2, Afdeling H. M. O. is voor het tijdvak van 1 Maart tot en met 31 Augustus 1911, benoemd tot assistent voor de anorganische en physische scheikunde aan de Technische Hoogeschool te Delft, G. J. van Nieuwenburg.

—o—

PROPAEDEUTISCHE EXAMENS VOOR DE ZOMERVACANTIE 1911.

Zij die wenschen deel te nemen aan een der propaedeutische examens, genoemd in artt. 8—14 van het Kon. Besluit van 4 Juli 1905, Stbl. No. 227, of aan eenig deel dier examens — zooals deze gedeelten zijn vastgesteld bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 3 Februari 1908 — worden uitgenoodigd uiterlijk Vrijdag 31 Maart a. s., van hun voornemen schriftelijk kennis te geven aan den Secretaris van de Afdeling der Algemeene Wetenschappen, Mr. D. van Blom, (Noord-einde 30, Delft).

Aangiften, inkomende na 31 Maart, zullen worden beschouwd als niet ingekomen.

Voor verdere bijzonderheden wordt verwezen naar de bekendmakingen in de gebouwen der Technische Hoogeschool.

Berichten en Mededeelingen.

D. S. Gymn. en Schermver. „ACHILLES“.

Het Bestuur heeft zich als volgt geconstitueerd:

L. de Weerd, Voorzitter.
P. I. Schoonenberg, Secretaris.
W. A. Pull Jr., Penningmeester.

—o—

STUD. VEREEN. TER BEHANDELING VAN ETHISCHE EN GODSDIENSTIGE VRAAGSTUKKEN.

Vergadering op Dinsdag 7 Maart, 's avonds om 8 $\frac{1}{4}$ uur in het Spaarbank-gebouw (O. D. 48).

Inleider: de Heer H. Strang.

Onderwerp: „De Nederl. Herv. Kerk“.

Verder Bestuursverkiezing en bespreking Hoofdelijke Omslag.

DELFTSCHE STUDENTEN SCHAAKCLUB.

Interacademiale Wedstrijden.

De belangrijke strijd is gestreden! Onze hoop is niet verwezenlijkt. Maar toch heeft 't tiental zich goed gehouden. Gelijk spel tegen de sterkste tegenstander blijft een mooie prestatie. De uitslagen zijn:

Delft.	Utrecht.
Graafland	1/2—1/2 W. Fick.
Nellensteyn	1—0 Sn. Henkemans.
Van Westrienen	1—0 L. Fick.
Zwager	0—1 De Koning.
Van Aalst	1—0 Van Giffen.
Cool	1/2—1/2 Bonnet.
Hauber	0—1 Van Dunné.
Willink	0—1 Evers.
N. N.	1—0 Van der Meer.
De Brauw	0—1 Gronemeyer.

Hiermee heeft Delft zijn laatste match gespeeld. Van de 6 wedstrijden werden 3 gewonnen, 2 gelijk gespeeld en 1 verloren:

Utrecht—Delft	8—2.
Delft—Leiden	7 1/2—2 1/2.
Delft—Amsterdam	6—2.
Amsterdam—Delft	3—5 (nog niet beslist).
Leiden—Delft	4—4.
Delft—Utrecht	5—5.

Hieruit blijkt, door iedere wedstrijd tot 10 partijen te brengen, dat de D. S. S. 55,4% gewonnen heeft.

De kampioenskanen zijn nog niet geheel verkeken!

Winterwedstrijd.

Ten einde de wedstrijd te kunnen volbrengen zal in de 3e klas geen enkele partij, om welke reden ook, meer uitgesteld kunnen worden; in de beide andere afdelingen alleen na schriftelijke afzegging bij den Secretaris.

M.

Correspondentie.

Aan den heer Duizings. Uw brief aan de redactie zal persoonlijk beantwoord worden. Over opname van Uw artikel wordt op de eerstvolgende redactie-vergadering beslist.

Agenda.

DELFT.

Maandag 6 Maart. Schouwburg Stads Doelen: Het Rotterd. Tooneelgez.: Multatuli's Vorstenschool; 8 uur.

DEN HAAG.

Zaterdag 4 Maart. Diligentia: Lieder- en duettenavond van Lisa en Sven Scholander; 8 uur.

Schouwburg: Fransche Opera: „I Pagliacci” en „Cavalleria Rusticana”; 8 uur.

Zondag 5 Maart. Geb. v. K. en W.: Populair middagconcert van het Residentie-orkest, onder leiding van mr. Henri Viotta, solist Morgan Kingston, zang; 2 1/4 uur.

Geb. v. K. en W.: Nederl. Operette van het Rembrandt-theater: „De kuische Susanna”; 8 uur.

Maandag 6 Maart. Geb. v. K. en W.: Wiener Operette: „Das Himmelbett”; 8 uur.

Woensdag 8 Maart. Diligentia: Liederavond van Ch. v. Isterdael; 8 uur.

ROTTERDAM.

Zaterdag 4 Maart. Tivoli-Schouwburg: Albert Vogel: „Cyrano de Bergerac”; 8 uur.

Zondag 5 Maart. Groote Schouwburg: Rotterd. Tooneelgez.: „De rechte lijn”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

==== BINNENWATERSLOOT 33—35. ====

Losse nummers verkrijgbaar van:

SPORTBLADEN.

DE COURANT (alleen Maandagochtendnummer)	5 cent.
HET MAANDAGOCHTEND BLAD, (Sportnieuws)	5 "
SPORTKRONIEK.	10 "
SPORTBLAD	10 "
REVUE DER SPORTEN	15 "
DE SPORT	10 "

GEILLUSTREERDE WEEKBLADEN.

DE PRINS	6 cent.
DE WERELDKRONIEK	10 "
DE WEEK	15 "
BUITEN	15 "
PAK ME MEE.	5 "
HET STUIVERBLAD.	5 "
HET LEVEN	10 "
PALJAS	10 "

Ontbiedt

S. LOGCHER,

: CHOORSTRAAT 46, :

die betaalt den HOOGSTEN PRIJS voor
net gedragen Heerenkleeding.

DELFTSCHE
Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Voor het

**Omlijsten van
Corpsdiploma's**

met rood linnen rand,

beveelt zich aan de

Technische Boekhandel en Drukkerij

J. WALTMAN Jr.,

Binnenwatersloot 33-35, Delft.

SPECIALE OFFERTE.

Het is ook in Uw belang nog eens in herinnering te brengen, dat de maand Maart wederom bij uitstek geschikt is voor de levering van onze bekende

f 30 COSTUMES f 30

Deze costumes, die zoozeer opgang maakten, dat getracht is (te vergeefs) ons door alle middelen op zijde te streven, vormen voor ons huis zóózeer een VOORTDURENDE RECLAME, dat wij er de grootste waarde aan hechten de buitengewoon solide stoffen (van prima Kaap- en Australiewol) en fraaie degelijke bewerking ONVERMINDERD te handhaven. Al deze kleedingstukken, aangemeten, gesneden en gepast door onze beste krachten coupeurs en in dezen tijd zonder overhaasting gemaakt door bekwame werklieden, hebben dan ook volkomen het cachet der Tailorkleding; façons en aanzien zijn beslist niet daarvan te onderscheiden.

Voor DEMI-SAISONS dezer EXTRA OFFERTE berekenen wij **f 25,-.**

Voor extra Pantalons **f 8,50.**

A. KREYMBORG & CO.

MARKT 14-16, DELFT. :-: Hofleveranciers.

Machtigste inkoop-combinatie met 58 aangesloten Magazijnen.

FRIESCHE KLOK.

TER OVERNAME AANGEBODEN:
een prachtige eiken Klok, geheel compleet.

Te zien: VAN LEEUWENHOEKSINGEL 18.

E. DE GROOT,
hoek VOLDERSGRACHT 33,
geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
onder den naam van VOGELEI.

Abonneert U op het

Technisch
Studenten-Tijdschrift.

Prijs per jaargang f 4,—.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR.

KAMER disponibel

voor **KOFFIETAFEL**

(ongeveer 8 à 10 personen).

Adres: OUDE DELFT 90, nabij de Peperstraat.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

D. C. M. JANSEN,
Oude Langendijk 9.

TRIPLE SEC COINTREAU. ELIXER DE SPA.
LIQUEUR BÉNÉDICTINE. ELIXER DE FRANCE.
CHARTREUSE. MARASQUIN.
ELIXER D'ANVERS. APRICOT BRANDY.
— JAVA CRÈME. —

LIKEUREN van WIJNAND FOCKINK en LUCAS BOLS.
HALF OM HALF. CHERRY BRANDY.
:: CURAÇAO SEC. Enz. Enz. Enz. ::